

Шлях до мети

Урочистий випускний шкільний вечір назавжди запам'ятався і Галині Іванівні Вихристюк, колишній випускниці Вінницької середньої школи № 1. Одній з перших їй було вручено атестат зрілості і золоту медаль, сказані теплі напутні слова.

Питання, ким бути, яку професію обрати, було вирішene без особливих труднощів і вагань. М'якість і душевність характеру, уважне ставлення до людей, співчуття до їх страждань — все це відповідало вимогам найгуманнішої професії — лікаря.

Рішення прийнято і Галина Вихристюк стає студенткою-відмінницею нашого інституту. Ті напружені навчання поєднувалося з громадською роботою, участю у спортивній секції та в науково-дослідницьких пошуках. Працьовитість, прагнення зробити все якомога краще, більше віднати і допомогти іншим — всі ці кращі якості Галини Іванівни —лікаря, випускника 1964 року, були враховані ректоратом та вченого радою інституту і її рекомендували на наукову роботу.

Вона починає освоювати нелегкі обов'язки асистента кафедри соціальної гігієни і організації охорони здоров'я.

І тут тає все вдається, бо кожен крок супроводжується наполегливою працею, скромністю, умінням знайти підхід до кожного студента.

Поряд з першими успіхами у

педагогічній роботі вона вдало займається науковими пошуками, виконує ряд громадських доручень. В 1969 році Г. І. Вихристюк була прийнята в члени КПРС.

Останні роки Галину Іванівну знають у колективі як беззмінного члена партбюро партійної організації професорсько-викладацького складу, а потім — партбюро лікувального факультету. Одночасно вона старанно виконує всі доручення на кафедрі, в інституті.

Минулий рік був особливо напружений і, разом з тим, пам'ятний для молодого асистента. Завершена робота над кандидатською дисертацією — багаторічним дослідженням здоров'я дітей молодшого віку нашого міста. Вже отримані позитивні відгуки.

Галина Іванівна — дбайлива і уважна дружина й мати. Її дочка Олена вчиться в тій же школі, де вчилася мати і також відмінниця.

Коли задумуєшся над долею свого колеги по роботі, то мимоволі приходиш до висновку, що життєвий шлях Г. І. Вихристюк характерний і майже тотожний для нашої радянської молоді, жінок усієї країни.

Побажаємо ж Галині Іванівні нових успіхів у праці, доброго здоров'я!

О. ПРОЦЕК,
доцент.